

Jānis Roze

Ziņnesis

Marts 2021

Grāmatplauktu stāsti.
Cimos pie
Ingas Grenčbergas

Intervija ar vācu
dižpārdokļu autori
Mišelu Marlī

2021. gada plānotājiem
"Jānis Roze"
50% atlaide

Īpašie piedāvājumi
Pircēja kartes
īpašniekiem

Foto: Enrika Samuilionyte

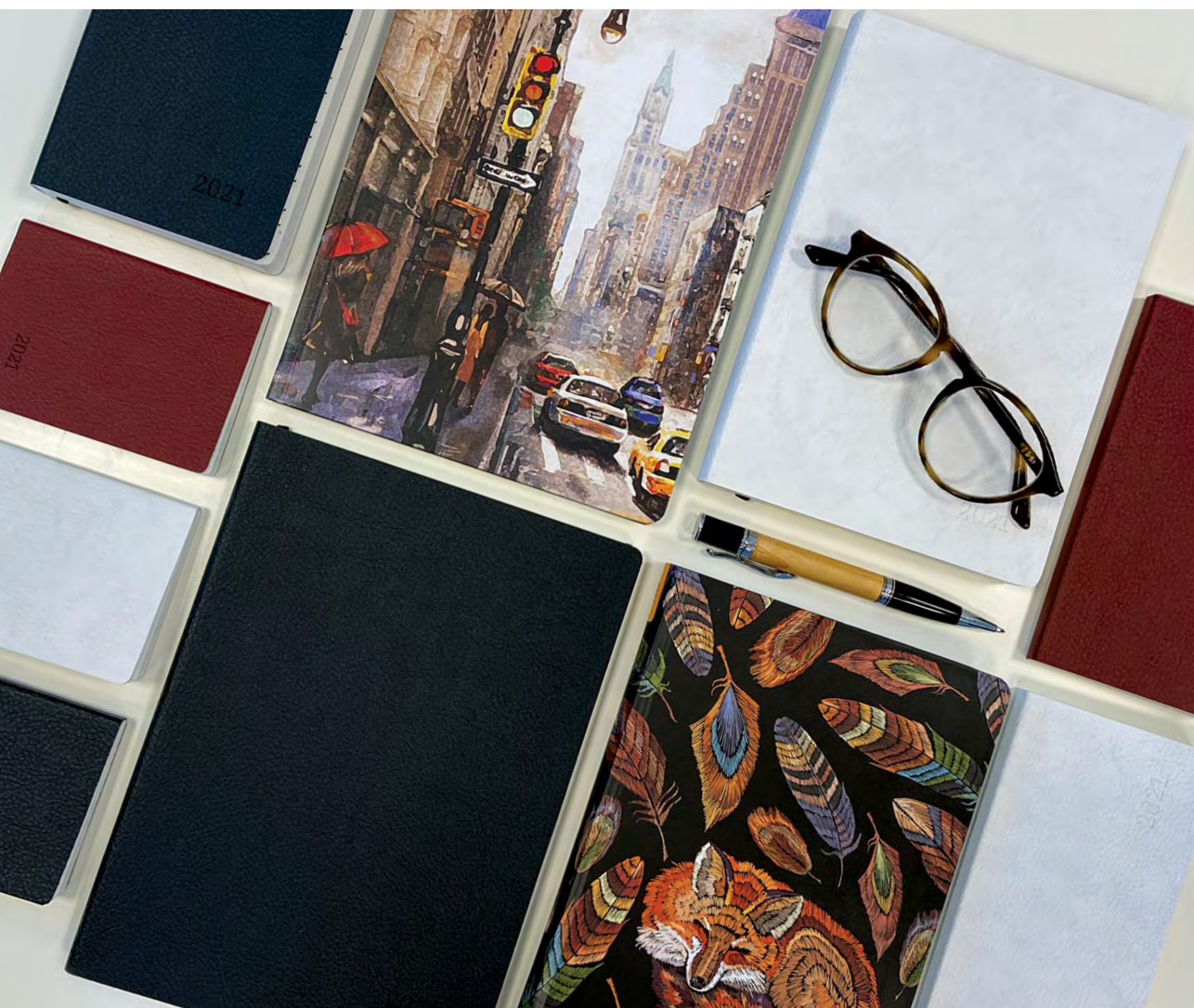
Iznācis lietuviešu
rakstnieces
Rasas Ašķinītes
romāns "Glesum"

Jānis Roze

2021. gada plānotājiem "Jānis Roze"

50% atlaide

1. – 31. marts

Plānotāji pieejami visās grāmatnīcās JĀNIS ROZE un www.jr.lv

Foto: Jānis Straume

Pāršķirot domas uz pavasari, tās kļūst cerīgākas, pat ja nekas daudz nemainās, lai gan mainās viss un visu laiku. Tas ir redzējuma un vēriguma jautājums. Pirmkārt, maināmies mēs paši: pie kaut kā pierodam, kaut ko aizmirstam, kaut kas cits pēkšņi atstāt atmiņā. Ienāk prātā jaunas idejas, jauna iedvesma, atveras pašiem sevī jaunas šķautnes. Kā kādā dzejoli teic Ilmārs Šlāpins: "Cilvēkam ir raksturīgi iemīlēties savas dzīves apļveida kustībās, taču tikpat spēcīga ir vēlme šos cikliskos rakstus ienīst no visas sirds un censties izrauties no tiem ārā, jo vienmēr ir cerība, ka "tur, ārā" ir iespējams kaut kas jauns, kāds jauns "es", labāks, skaistāks un gudrāks par iepriekšējo." Man šķiet, ka šo cerību ir vērts paturēt. Varbūt pat cerība ir vienīgais, kas jāpatur, un pārējais, lai plūst (un kūst), un mainās. Taču, cerams, uz labu un ar domu, ka arī mūsu pašu spēkos ir liela daļa no pārmaiņām. Arī mēs, par spīti situācijas neparedzamībai, turpinām darboties. Labā ziņa ir ne tikai tā, ka grāmatnīcas ir atkal vaļā, bet arī tas, ka mūsu grāmatnīcu februārī ir tapis par vienu vairāk. Zinām, ka esat to ilgi un sen gaidījuši, un tas ir noticis – esam atvēruši grāmatnīcu JĀNIS ROZE tirdzniecības centrā DOMINA SHOPPING. Piesardzīgi, ar maskām un groziņiem – gaidām ciemos! Ziemas beigām un pavasarim pietāv atvēršanās un, protams, grāmatu lasīšana. Saulainākā laikā – arī uz soliņiem parkos. Kā teic mūsu marta Grāmatplauktu stāstu varone Inga Grenberga: "Kad laika apstākļi ļauj, eju laukā – kļīstu pa pilsētu ar grāmatīņu un visu dienu lasu dažādās vietās, vēroju cilvēkus un notikumus." Lūk, cik skaisti! Lai silts un aizraujošas lasīšanas pieredzes bagāts marts!

Inga Pizāne, dzejniece un "Jānis Roze" sociālo tiklu satura veidotāja

NEDĒĻAS PIEDĀVĀJUMS

1. – 7. marts
~~€ 6,75~~

€ 3,25

8. – 14. marts
~~€ 15,95~~

€ 6,50

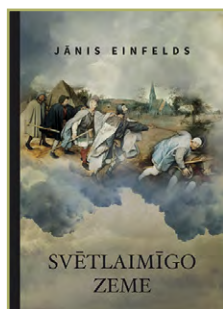
15. – 21. marts
~~€ 19,85~~

€ 9,50

22. – 28. marts
~~€ 16,55~~

€ 7,80

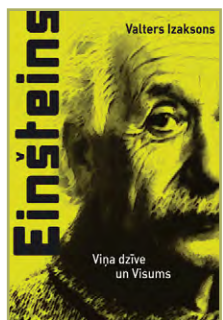

Jānis Einfelds SVĒTLAIMĪGO ZEME

Grāmatas mākslinieks Jānis Esītis

Kurās tālēs dzimis un ticis auklēts tāds vējš, kas kā traks dēlietis nokritis uz zemes, saraustījis mākoņus un apakš kājām ūdeni sakūlis putās, ar kurām apšļākt līdz pēdējai vīlei gan veiksmīgos, gan apmaldījušos kuģotājus. Jāizlūdzas Dievs, lai vērš žēlastību pār mums, necīgajiem pīšļiem, grēcīgajām kripatām varenā Radītāja valstībā, kur dzīvo zivis žaunainās, gan zāle, gan alģes, gan akmeņi, dieviņ, ļauj neieskriet sēkli mūsu nīcīgajam šķirstam, kas visur sludina Tavu varenību, izlaid mūs neskartus tai pasaulē, kur dzīvo aqli svētlaimīgie...

Grāmata izdota ar Valsts Kultūrkapitāla atbalstu.

ATKĀRTOTS IZDEVUMS Valters Izaksons EINŠTEINS. VIŅA DZĪVE UN VISUMS

Sandras Rutmanes tulkojums no angļu valodas

Grāmatas mākslinieks Jānis Esītis

“Ne jau ar racionālā prāta palīdzību es nonācu pie Visuma pamatlikumu izpratnes.”

Alberts Einšteins

Alberts Einšteins ir viena no dižākajām mūsu laikmeta ikonām. Izspūrušo matu oreols, mirdzošās acis, pievilcīgā cilvēcība un neparastais spožums padara viņa seju par simbolu un vārdu – par sinonīmu ģēnijam.

Pirmajā pilnīgajā biogrāfijā, kopš kļuvuši pieejami visi Einšteina dokumenti, autors Valters Izaksons ne tikai skaidro, kā darbojās šis izcilais prāts, bet arī sniedz brīnišķīgu ieskatu viņa atklātajā Visumā un paša atklājēja personībā.

ATKĀRTOTS IZDEVUMS Džordžs Orvels POSTS PARĪZĒ UN LONDONĀ

Ingūnas Jansones tulkojums no angļu valodas

Grāmatas mākslinieks Jānis Esītis

Grāmata ir tikai daļēji autobiogrāfiska, galvenais varonis nav gluži Orvels pats – vēstītājs paliek it kā anonīms, un tas ļauj lasītājam iztēloties sevi viņa vietā. Orvela tēlojums ir tik efektīgs, ka lasītājs uz savas ādas sajūt šo postu. Tomēr – grāmata brīnumainā kārtā nav depresīva un turklāt atklāj neparasti plašu pasauli.

JĀŅA ROZES APĢĀDS

Dīters Bēge un Bernds Melks-Tasels MĒS – CILVĒKI

No vācu valodas tulkojusi Inga Karlsberga

Bilžu grāmatas nav domātas tikai pirmsskolas vecuma bērniem, vismaz ne šī. Izcils dizains, oriģināls mākslinieciskais rokraksts, spēcīgs un iedvesmojošs vēstījums. Pārliecinieties paši – attēls ir runīgāks un daudznozīmīgāks par vārdiem, tikai jāiemācās to lasīt.

Mēs dzīvojam uz šīs planētas jau tūkstošiem gadu – milam un nīstam, draudzējamies un karojam, ceļam un iznīcinām. Mēs esam dažādi un vienlaikus – tik līdzīgi. Katrs ar sa-

viem sapņiem, dzīves mērķiem un likteni. Kas mēs, cilvēki, esam? Filozofiska bilžu grāmata mums visiem par mums visiem.

Dīters Bēge (Dieter Böge, 1958) ir vācu gleznotājs un vairāku bērnu grāmatu autors. Viņš vadījis nodarbības zīmēšanā, gleznošanā un ilustrācijā Hamburgas Lietišķo zinātņu augstskolā (HAW Hamburg).

Bernds Melks-Tasels (Bernd Mölck-Tassel, 1964) ir starptautiski pazīstams vācu mākslinieks un ilustrators, Hamburgas Lietišķo zinātņu augstskolas pasniedzējs.

Tuta Media

Ieva Melgalve un Elizabete Lukšo-Ražinska EMĪ UN RŪ. ROBOTA SIRDS

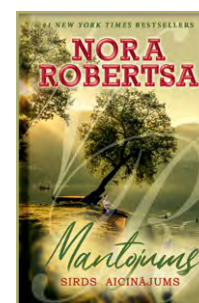
Gunas Pogas ilustrācijas

Emīlija un Rūdis iepazīstas pavisam jocīgā situācijā – kādā gluži parastā dienā uz mistiskas mājas bēniņiem viņus atvilina robotiņš Palauzis jeb Pasaules Labklājības Uzturēšanas Ierīce, kas abus grib padarīt par saviem palīgiem – slepenajiem aģentiem. Tā rodas Čimpiņ-Rimpiņ aģentūra!

Grāmatas lasītājam būs iespēja sekot līdz Čimpiņ-Rimpiņ aģentu gaitām, smieklīgiem un bailīgiem notikumiem, ar ko nākas saskarties, risinot uzdevumus un cīnoties ar sētnieci un citiem pasaules nekārtību cēlājiem. Paraleli aizraujošajiem notikumiem veidojas arī skaista draudzība.

Grāmatā atrodami ne tikai stāsti, bet arī šifrēti un slēpti ziņojumi, bet komplektā grāmatai pievienotas deviņas skaistas uzlīmes. Grāmata vislabāk pie sirds ies bērniem no 6 līdz 10 gadu vecuma.

Kontinents

Nora Roberts MANTOJUMS. SIRDS AICINĀJUMS

No angļu valodas tulkojusi Ingūna Jundze

Slaveno fitnesa treneri Eidrienu Rizo dzīve nav lutinājusi – viņai nācies samierināties ar to, ka pašas tēvs viņu nav vēlējis un māte bijusi pārāk aizņemta ar savu spožo karjeru, lai pievērstos meitai. Mīlestības siltumu viņa guva pie vecvecākiem, ar kuriem bieži pavadīja vasaras.

Kad traģiski iet bojā Eidrienas vecmāmiņa, viņa acumirkli saprot, ka pienācis laiks atgriezties dzimtajā pilsētiņā, lai atbalstītu vectēvu. Eidrienas māte ir pārliecināta, ka meita šādi iznīcinās savu biznesu. Bet Eidriena klausā savai sirdsbalsij. Viņa nenojauš, ka šis lēmums kardināli mainīs viņas dzīvi...

Par pārcelšanos zina arī kāds, kurš Eidrienu jau gadiem ilgi raksta draudu vēstules. Tās tiek sūtītas arvien biežāk. Vai šis svešinieks tiešām grasās nodarīt viņai pāri?

Noras Robertsas grāmatas ir iecienījuši lasītāji visā pasaulē. Viņa ir autore vairāk nekā 200 romāniem, kas kļuvuši par starptautiskiem bestselleriem un izdoti 500 miljonos eksemplāru.

Indulis Emsis ENKURSAKNE

“Šī grāmata ir par saknēm savā dzimtā, tautā, dabā un zemē. Tas ir stāsts par lauku puikas ceļu dzīvē teju mūža garumā. Kā Sprīdītis pasakā, tā es ričračīgajos likteņa likločos piedzīvoju daudz brīnumainu pārmaiņu un izaicinājumu, tomēr vienmēr, savas vadzvaigznes vadīts, atradu ceļu uz mājām pie saviem mīļajiem.

Grāmata ir pateicība manai ģimenei, draugiem un kolēģiem par sirds siltumu, atbalstu un līdzdalību, lai kopā ar jums varētu izjust rituma piepildījumu, gandarījumu un cerību.” (Indulis Emsis)

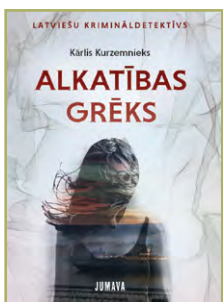
Ievgēnija Karlina MĪLESTĪBA UN NEIROZE. CEĻVEDIS JŪSU MĪLASSTĀSTAM

Grāmatā “Mīlestība un neiroze. Ceļvedis jūsu mīlasstāstam” jūs atradīsiet klasiskās un mūsdienu mīlestības teorijas, tipiskās problēmas un veidus, kā tās atrisināt, ilustrētas ar piemēriem no konsultēšanas prakses. Grāmata nav paredzēta, lai lasītājam sniegtu atbildi uz jautājumu “Ko darīt, lai viss būtu labi?”, bet ļautu patstāvīgi formulēt izpratni par “Kāpēc es nevaru izveidot veselīgas attiecības?”. Rekomendējama cilvēkiem, kuri ir noguruši no padomiem un kļūdām un kuri meklē nevis attaisnojumus, bet gan veidu, kā būt laimīgiem.

Šāndors Mārai ĪSTĀ JUDĪTE... UN IZSKAŅA

Cieši saistītajos romānos autors pauž savas domas par mīlestību, kaisli un dzīves galējo jēgu. Rakstnieks no parasta laulības “trijstūra” izveidojis satraucošu psiholoģisku drāmu. “Īstā” atspoguļo sievas un vīra pārdomas par kopdzīvi, attiecībām. “Judīte... un izskaņa” ir stāsts par mīlētāju, par sievieti, kura no bijušās kalpones pārvērtusies pasaulīgā dāmā, iznīcinot citu laulību. Tā visa fonā Budapešta, kas pamazām atžirgst pēc Otrā pasaules kara.

Kārlis Kurzemnieks ALKATĪBAS GRĒKS

Ceturtnā, noslēdzošā grāmata no sērijas par sevišķi svarīgu noziegumu izmeklētājiem.

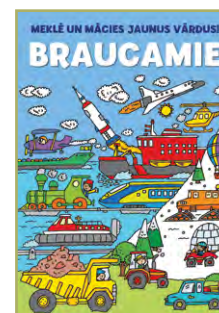
Pēc tiesu eksperta Harija Durbes lūguma, senu noziegumu izmeklētājam Gustavam Tēraudam, asistējot Inesei Zirnei. Noziegums saistīts gan ar Durbes ģimeni, gan izceļ gaismā senus pagātnes notikumus. Notikumu ķēdi aizsāk divains atklājums, – pirms pieciem gadiem nogalinātas sievietes tikko dzimis bērniņš atstāts glābējsilītē. Kā mirusi sieviete varēja piedzemdēt?

Kurš kļūdījies? Izmeklētāji vai arī veikts perfekts, neatklājams noziegums?

HELLO KITTY DRAUDZĪGAS KRĀSAS

Kitijai patīk dziedāt, dejot, svinēt svētkus un, protams, rotaļāties kopā ar Danielu, Treisiju, Roriju, Džozu un daudziem citiem sirsniņiem draugiem! Nāc pievienojies jautrībai arī tu! Atrodi savus labākos krāsu kritiņus vai zīmulus un koši izrotā visus 32 brīnišķīgos attēlus šajā grāmatiņā!

MEKLĒ UN MĀCIES JAUNUS VĀRDUS! BRAUCAMIE

“Cik plaša ir mana valoda, tik liela ir mana pasaule!” Vārdu krājums ļauj atklāt un raksturot to, ko redzam visapkārt. Mācīties jaunus vārdus bērnam ir ļoti svarīgi, un ar šo grāmatu tas būs ne tikai viegli, bet arī aizraujoši. Krāsainās ilustrācijas ar parakstiem palīdzēs apgūt daudz dažādu braucamrīku un ar tiem saistītu lietu nosaukumus, kā arī attīstīs uztveres un koncentrēšanās spējas un trenēs atmiņu. Šajā sērijā arī grāmata “LAUKOS”.

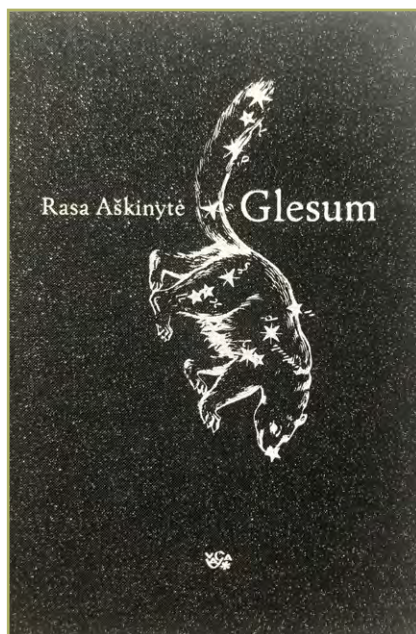
ES MĀCOS! MANA PIRMĀ PULKSTEŅA GRĀMATA

Šī aizraujošā grāmatiņa būs lielisks palīgs, lai bērns sāktu pazīt pulksteni. Kopīgi grieziēt rādītājus uz ciparnīcas un lasiet, kā tīģerēnam Tobijam, zilonītei Zillei, žirafei Žizelei un krokodilam Kripam veicas skolas gaitās! Šīs sērijas grāmatas attīsta runas prasmes, veicina pasaules izziņu, kā arī sekmē roku un acu saskaņotu darbību.

L.O.L. SURPRISE! KRĀSOJAMĀ GRĀMATA

Laiks iepazīt jautrās un košās L.O.L. SURPRISE! lelles! Noskaidro, pie kāda klubiņa katra no tām pieder un kas ir viņu mazās māsas un brāļi! Ņem savus zīmulus un izrotā burvīgās lelles priecīgās krāsās. Vari iedvesmoties no 50 brīnišķīgajām uzlīmēm vai ļaut vaļu iztēlei!

JĀNA ROZES APGĀDS

Rasa Aškiniyte

GLESUM
No lietuviešu valodas tulkojusi Dace Meiere

Rasa Aškiniyte (1973) pēc izglītības ir vēsturniece, filozofe un psihoterapeite, bet brīvajā laikā labprāt raksta prozu un vēstules. Līdz šim publicēti pieci romāni pieaugušajiem un grāmata bērniem. Romāns *Žmogus, kuriam nieko nereikėjo* (Virš, kuram neko nevajadzēja) 2014. gadā tika atzīts par labāko romānu Lietuvā. Aškiniytes intereses atspoguļojas arī viņas rakstītajā, kritiķi izceļ viņas prozas darbu ironiju un dēvē tos par 21. gadsimta absurda parabolām. Kā šādi apzīmējumi sasaistāmi ar romānu *Glesum*, kura darbība norisinās baltu zemēs mūsu ēras 2. un 3. gadsimtā, kad tās apdzīvo aistu ciltis, – par to īsa neklātienas saruna ar Rasu Aškiniiti.

Informācijas par aistiem ir samērā maz – arheoloģiskajos izrakumos atrastais un seno romiešu vēsturiskajos traktātos – Tacita, Plīnija Vecākā darbos pieminētais. Kā notika šo faktu sakausēšana ar jūsu radošo ideju? Cik grāmātā ir dokumentāli pierādāmas patiesības, cik – minējumu un iztēles?

Grāmata sākas ar teikumu “Tā nebija, bet varēja būt.” Romiešu vēsturnieki ir rakstījuši par aistu dzīvi, parāžām, reliģiju, tirdzniecības sakariem ar Romas impēriju (lielākoties dzintara tirdzniecību). Informācija ir ļoti skopa, un to esmu iekļāvusi grāmātā. Piemēram, ka aisti pielūdza Dievu māti, ka nēsāja ap kaklu amuletus mežacūkas veidolā. Taču romiešu vēsturnieki nepiemin konkrētus cilvēkus, pat ne cilšu vadoņus. Tāpēc man nācās tos radīt. Varoņu vārdus aizņēmos no baltu mitoloģijas, iztēlojos viņu raksturus. Daudz domāju, kā atdzīvināt tālaika emocijas vai domu gājienu, līdz aptvēru, ka neko atdzīvināt nevajag. Cilvēki ir cilvēki, nav svarīgi, kad tie dzīvojuši. Mīlestība pirms tūkstoš gadiem bija tāda pati, kādu jūtam šodien. Tāpat bija greisirdība, lepnums, vēlme pasargāt savu bērnu. Kolīdz to sapratu, rakstīt kļuva viegli.

Visi apģērbi un rotu apraksti atbilst īstām izrakumos atrastām lietām, vai tā?

Jā, tieši tā. Kad pieejamie rakstu avoti ir tik ierobežoti, par būtisku (iespējams, pašu galveno) informācijas avotu kļūst kapulauki. Atradumi ļauj spriest par daudz ko: sabiedrības struktūru (dažas kapavietas ir bagātīgas, citas – mazāk vai pavisam trūcīgas), ticību (apbedītie ķermeņi pavērsti pret dažādiem debesu objektiem), saikni ar citām pasaules daļām (romiešu monētas, rotaslietas), amatnieka prasmju līmeni. Katrs romāna varonis veidots atbilstoši kapos atrastajam. Viens kaps – viens varonis. Mans iedvesmas avots bija jaunas sievietes kaps, kurā atradām fantastisku metāla galvasrotu (tā sastāv no 1170 atsevišķiem metāla elementiem!). Skaidrs, ka viņa bijusi ļoti īpaša sieviete, jo arheologi Lietuvas teritorijā neko tamlīdzīgu nekad nebija sastapuši. Tāpēc es savā romāna piešķīru viņai īpašu lomu – viņa kļuva par Glesum.

Pastāstiet mazliet par savu arheoloģes pieredzi. Kāda ir šī atradējas sajūta?

Izrakumos pati piedalījos diezgan sen, studentes gados. Drīz pēc vēstures studiju beigām es pievērsos filozofijai un arheoloģiskās ekspedīcijas diemžēl beidzās. Tomēr pazīstu sajūtu, kad tu maigi un ļoti uzmanīgi tīri smiltis un redzi, kā zem tām kaut kas parādās. Tā ir apbrīnojama atklājuma sajūta, vienlaikus arī dziļa cieņa. Tu nepārtraukti apzinies, ka tās nav nekādas spēlītes, ka tas ir cilvēka kaps un tu traucē viņa mūžīgo mieru. Pat, rīkojoties zinātniskos nolūkos, nepamet sajūta, ka īsti pareizi tas nav. Tāpēc grāmatu noslēdzu ar teikumu, kurā lūdzu viņiem piedošanu.

Romāna kompozīcija saistīta ar Mazā Lāča zvaigznāju un Polārzvaigzni. Kāpēc nodaļām doti zvaigžņu nosaukumi? Vai aistu ciešo saikni ar debesu ķermeņiem apstiprina kādas liecības?

Aisti bija vairāku cilšu kopums, katrs no tām nedaudz atšķirīga no pārējām. Tomēr visi ķermeņus kapā guldīja saskaņā ar zvaigžņu vai planētu stāvokli. Dažās ciltīs mirušos guldīja atbilstoši saules gaitai – pret austrumiem pavērstas vīriešu galvas un sieviešu kājas, bet daži ķermeņi – iespējams, zintnieki vai dziednieki – pavērsti pret Ziemeļzvaigzni. Arheoloģiskie atklājumi norāda, ka Gonda cilti visus vīriešus apglabāja ar galvu pret Ziemeļzvaigzni. Cilti to pielūdza vairāk nekā sauli, jo viņi bija ceļotāji, un šis spīdekļis bija svarīgs, lai atrastu ceļu uz pārtības avotu – Romas impēriju. Apbrīnojami, ka tolaik cilvēki spēja mērot tūkstošiem kilometru, tikai skatoties zvaigznēs. Man reizēm pat dažas Viļņas ielas bez GPS ir pagrūti uzmeklēt. Turklāt, manuprāt, līdztekus šai praktiskajai vērtībai aisti zināja, ka no zvaigznēm mēs esam nākuši, tās nosaka, kas mēs esam, un pie tām mēs atkal aiziesim.

Mazākās apakšnodaļas ir nosauktas septiņu šķidrumu vārdos. Zvaigžņu putekļi un šķidrums – lūk, no kā esam taisīti. Pārējais nav būtisks – tas ir pārejošs.

Kritiķi apgalvo, ka sievietes šajā romānā esot aprakstītas daudz plašāk un detalizētāk? Vai piekritat šim viedoklim?

Gan jā, gan nē. Jā, pamatā romāns ir stāsts par divām sievietēm – vadoņa sievu Seliju un viņa iemīļoto Glesum. Spriedze starp viņām ir vēstījuma dzinējspēks. Tomēr arī vadonim Gondam ir ļoti būtiska loma. Viņš pārvalda, aizsargā savu cilti, gādā tai iztiku, vada braucienus uz Romas impēriju. Turklāt ir šī milas trīsstūra pamatā. Tā tikai šķiet, ka viņš nav tik sīki aprakstīts. Sievietes tiek attēlotas caur viņu emocijām, Gonds – caur rīcību. Ne tāpēc, ka viņš ir vīrietis. Tāpēc, ka viņš ir vadonis. Vadoniem nekas nav jāpaskaidro. Gonds ir ļoti racionāls un piesardzīgs, līdz iemīlas. Mīlestība viņu iespaido tieši tāpat kā jebkuru no mums – padara nevērtīgu.

Vai jums pašai ir kāds iemīļots varonis?

Man pašai vistuvākie ir gados vecie romāna varoņi – cilts dziedniece, kuras kāju nograuzuši vilki, un vecais kareivis Ķirnis. Viņi klusi un nemanāmi ietekmē cilts dzīvi un likteni, rāmi sekojot visuma likumiem, kas zināmi vien garīgi augstu attīstītiem ļaudīm. Man vispār patīk veci cilvēki. Apbrīnoju gudrību, kādu var iegūt vien novecošanas procesā.

Esat minējusi, ka rakstīšana ir jūsu iemīļotais vaļasprieks. Kāda literatūra jums pašai patīk?

Grūti pateikt, kas mani iespaidojis un kādā virzienā. Esmu izlasījusi ļoti daudz grāmatu, studējusi filozofiju, psihoterapiju, noskatījusies simtiem filmu, daudz ceļojusi un sastapusi daudz cilvēku. Man ir ļoti svarīgi nemītīgi censties izprast pasauli. Tomēr uzskatu, ka mēs racionālajam prātam piešķiram pārāk lielu nozīmi: ir daudz neredzamu iespaidu, ko gūstam no maņām vai sajūtām. Katra smarža, katrs skaņš vai garša, neparasta grimase vai interesants žests spēj ietekmēt stiprāk par racionālu domu. Man ļoti būtiska ir tauste. Es gribu un man vajag fiziski pieskarties virsmām, un mana ķermeņa atmiņa ir spēcīgāka par smadzeņu atmiņu. Un kaut kā – man pilnīgi neizprotamā veidā – tas iesūcas arī manā prozā.

Vai mēdzat iztēloties savu lasītāju?

Rakstot es nonāku dīvainā starpstāvoklī – esmu pilnīgi atrauta no realitātes, es nedomāju un neplānoju sižetu. Es vienkārši ļaujos, un tas notiek. It kā grāmatas varoņi sāktu dzīvot savu dzīvi un pārņemt sižetu savā ziņā, man atliek vien pierakstīt. Šādā stāvoklī lasītāji nepastāv. Par viņiem es sāku domāt tikai, kad grāmata ir publicēta un sāku saņemt atsauksmes. Tad tiešām kļūst interesanti vērot, kā dažādi lasītāji izpratuši stāstu, tā varoņus un viņu rīcību. Bieži vien esmu pārsteigta, jo lasītāji manās grāmatās saskata daudz vairāk nekā es pati.

Foto: Enrika Samuilionyte

JĀŅA ROZES APGĀDS
KĀRTĒJAIS PAPILDINĀJUMS IZZINOŠAJAI SĒRIJAI "MĀKSLAS PAMATI"
**Eimija Dempsija
GALAMĒRĶA MĀKSLA
Natalī Rada
PAŠPORTRETI**
Abas grāmatas no angļu valodas tulkojusi Renāte Punka

Kopš 2018. gada rudens "Jāņa Rozes apgāds" latviešu lasītājiem piedāvā izziņošas grāmatas no sērijas "Mākslas pamati". Bagātīgi ilustrētajās grāmatās apkopotā informācija un spriedumi palīdz labāk izprast un baudīt mākslas darbus gan aktīvam muzeju apmeklētājam, gan mākslas albumu kolekcionāram, gan vienkārši zinātkāram vērotājam. Proti – tās paredzētas visiem, kam patīk māksla un gribas par to uzzināt vairāk. Spriežot pēc atsaučības, tādu cilvēku netrūkst – izdevumi "Kā aplūkot mākslas darbus" un "Simboli mākslā" pat iekļuvis izdevniecības attiecīgi 2018. un 2020. gada pieprasītāko jaunumu sarakstā.

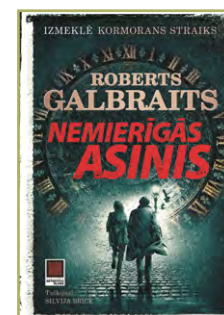
Jau iznākušajām septiņām grāmatām nu piepulcējas divi saturiski diezgan atšķirīgi jaunumi. Latviešu lasītājiem jau pazīstamā autore Eimija Dempsija, kura šai sērijai sagatavojusi grāmatas "Modernā māksla" un "Sirreālisms", savā jaunākajā grāmatā mudina tuvāk iepazīt tā dēvēto galamērķa mākslu – kultūras objektus, kur māksla izstādīta brīvā dabā – dabas parkos, kādreizējos rūpniecības objektos – vai par mākslas darbu uzskatāmus arhitektūras un kultūras instalāciju kompleksus. Grāmata tapusi vēl pirms pandēmijas sākuma, tā iecerēta kā ceļvedis, ietverot ne vien pašu mākslas objektu aprakstus un fotogrāfijas, bet arī praktisko informāciju tiem, kas vēlas doties klātienē aplūkot kādu no apmēram sešdesmit objektiem visā pasaulē. Protams, ka autore ieteikumi lieti noderēs arī "atzveltnes krēsli ceļotājiem". Bet ar prieku jāteic – līdzās Amerikas, Austrālijas un Āfrikas svelošajos smiltājos apskatāmiem

mākslas darbiem šajā grāmatā iekļauti arī objekti, līdz kuriem varam aizbraukt ja ne gluži šodien, tad mirklī, kad ceļošana atkal kļūs vieglāka: Eiropas parks Lietuvā, vairāki apskates objekti Somijā, Norvēģijā, Dānijā, Nīderlandē, Vācijā un arī mūsu pašu Pedvāles mākslas parks. Kā allaž – iedvesmojošas ilustrācijas, interesanti fakti, šoreiz arī pasaules karte, kurā atzīmētas apskatei ieteiktās vietas.

Savukārt tiem, kurus vairāk piesaista portreta žanrs, Lielbritānijas Mākslas padomes vecākā kuratore Natalī Rada piedāvā svaigu, netradicionālu skatījumu uz vispersonīgāko šī žanra virzienu – pašportretu. Grāmatā aplūkota tā attīstība septiņu gadsimtu garumā. Autore vērtējusi žanra popularitāti dažādās valstīs, tā rašanās priekšnoteikumus un nozīmi mūsdienās. Viņa komentējusi pašportretu lomu bezgala dažādu mākslinieku daiļradē: grāmatā aprakstīti gan pasaulslaveni meistari, gan mazāk zināmi autori, piemēram, Sofonisba Angvisola, Jidita Leistere, Džeimss Ensors, Čaks Klouzs, Kloda Kahuna un daudzi citi. Dzīvīgajā un aizraujošajā tekstā Natalī Rada izvēlējusies zinātkāras vērotājas pozīciju, viņa apšaubā līdzšinējos pieņēmumus, aicina palūkoties uz mākslu no negaidīta skatpunkta, atklāt, kā mainījusies mūsu attieksme pret pašportretu laikmetā, kad vairāk nekā jebkad agrāk uzdodam jautājumus par savu identitāti.

Lasiet arī pārējās sērijas "Mākslas pamati" grāmatas: Sūzena Vudforda "Kā aplūkot mākslas darbus", Lī Češīrs "Pagrieziena punkti mākslā", Metjū Vilsons "Simboli mākslā", Flāvija Fridžeti "Sievietes mākslinieces", Ralfs Ski "Impresionisms", Eimija Dempsija "Modernā māksla", Eimija Dempsija "Sirreālisms"

Sagatavošanā: Dženeta Rebolda Bentona "Kā saprast mākslu"

**Roberts Galbraits
NEMIERĪGĀS ASINIS**
No angļu valodas tulkojusi Silvija Brice

Privātdetektīvu Kormoranu Straiku uzmeklē kāda sieviete un lūdz, lai detektīvs palīdz atrast viņas māti, kura bez vēsts pazudusi 1974. gadā. Straiks vēl nekad nav izmeklējis tik senu noziegumu. Izredzes uz sekmēm ir vājas, tomēr viņš jūtas ieinteresēts un piekrit. Straiks un Robina atskārš, ka senā lieta ir velnišķīgi sarežģīta un tajā figurē taro kārtis, ārprātīgs sērijslepkava un neuzticami liecinieki. Un tad viņi uzzina, ka arī gadu desmitiem sens noziegums joprojām var būt nāvējoši bīstams. Aizraujošais, negaidītu pavērsienu pilnais romāns ir piektais, kura galvenie varoņi ir Straiks un Robina – un līdz šim

visspožākais Galbraita romānu virknē.

Roberts Galbraits ir Dž. K. Roulingas literārais pseidonīms, rakstot kriminālromānus. Visi četri romāni par Straiku ir atradušies pirmajās vietās nacionālajos un starptautiskajos bestselleru sarakstos.

**PIEDZĪVOJUMI MUMINIELEJĀ
Pēc Tūves Jānsones darbu motīviem**
No angļu valodas tulkojusi Aija Biezaite

Šī grāmata apburs gan jaunus, gan senus Muminu cienītājus.

Vai tu jau pazīsti trollīti Muminu un viņa sirsnīgo ģimeni? Esi laipni aicināts MUMINIELEJĀ! Uzzini, kādu dziesmu ir sacerējis klejotājs Susuriņš, kas patīk Snorkes jaunkundzei un kādas palaidnības atkal sastrādājusi mazā Mija.

Katra šīs brīnišķīgās grāmatas lappuse aicina saskatīt apkārtējās pasaules skaistumu – kā tas lieliski padodas Muminu!

Teksts un ilustrācijas veidotas, iedvesmojoties no Tūves Jānsones grāmatām un viņas radītajiem personāžiem.

Tekstu rakstījusi Amanda Lī, balstoties uz Stīva Boksa, Marka Hakerbija un Nika Ostlera veidotā scenārija animācijas seriālam "Muminielējā".

**Agnese Zarāne
LABA MEITENE**

"Esi laba, esi skaista, esi pieklājīga, nerunā pretī! Esi veiksmīgs, esi gudrs, esi stiprs – čaļi neraud! Lai cik dīvaini tas būtu, mēs vēl joprojām mēdzam ierāmēt cilvēkus stereotipiskos sociālos konstruktos, atsakoties redzēt ainavu, kas paliek ārpus rāmja. Tomēr tieši šīs šķautnes, šie skati parasti ir visinteresantākie.

Es domāju, ka neapzinātās emocijas vada mūs daudz biežāk, nekā mums pašiem šķiet. Un tam nav lielas saistības ar prātu un domāšanu. Iestājoties tumsai, princese pārvēršas par pelnrušķīti. Un šī pelnrušķīte ir mazliet nobijusies, mazliet apvainojusies un mazliet dūsmīga uz visu pasauli. Pa nakti viņa izdusmosies un no rīta pamodīsies atkal laba..." (Autore)

Tāpat kā Agneses Zarānes pirmā grāmata – garstāsts "Slidošās kāpnes" –, arī stāstu krājums "Laba meitene" vēsta par šīm neparastajām, bieži vien neapzinātajām jaunu cilvēku personības un dzīves šķautnēm, liekot aizdomāties par jautājumu: vai būt "labai meitenei" vienmēr ir labākais pašam stāstu varonēm un apkārtējiem?

“Sieviete, kas nelieto smaržas, nav nākotnes.” Kategoriski un kaitinoši? Ar šiem Koko Šaneles vārdiem sākas grāmata, ko nule laidusi klajā izdevniecība “Latvijas Mediji” – vācu dižpārdokļu autores Mišelas Marli romāns “Koko. Mīlestības smarža”.

Mišela Marli ir populāra vācu bestselleru autore, istajā vārdā – Mikaela Jari (*Micaela Jary*). Viņa uzaugusi mākslinieciskā gaisotnē Vācijā, Hamburgā, agri atklājusi filmu, mūzikas, kā arī modes pasauli, jau bērnībā iepazinusi un iemīļojusi franču šansonu, bet vēlāk daudzus gadus nodzīvojusi Parīzē. Pirmos soļus rakstīšanā Mikaela Jari spērusi kā reportiere, strādājusi par redaktori dažādos žurnālos, bet nu nodarbojas tikai ar rakstniecību, radot romānus par spēcīgām dzimtām un izcilām sievietēm.

Kā jums radās doma par grāmatas “Koko. Mīlestības smarža” rakstīšanu?

Mans literārais aģents Leipcigas grāmatu izstādē tikās ar izdevējiem, kuri bija vācu autora meklējumos, ar mērķi izdot grāmatu sēriju par slaveniem māksliniekiem. Kad es iesaistījās diskusijā, nācu klajā ar četriem priekšlikumiem par iespējamām grāmatām. Ceturtais bija izšķirošais, tas bija mans stāsts par Gabrielu Koko Šaneli un parfīmu No 5. Sākumā es par viņu zināju ļoti maz, lielāko informācijas daļu es ieguvu no Gabrielas un viņas draugu biogrāfijām, kā arī vēstures grāmatām par 1920. gadu Parīzi. Man patīk lasīt šādu vēsturisko literatūru, mani valdzina stāsts, kas slēpjas aiz galvenā sižeta.

Kas bija tā Šaneles personības iezīme, kas jums likās saistoša un pārliecināja meklēt vairāk informācijas par viņas dzīvi?

Viņa bija skaista, eleganta sieviete, apveltīta ar lielisku gaumes izjūtu, kas neatlaidīgi strādāja, lai saņemtu vairāk par savu pieticīgo audzināšanu un iegūtu izglītību.

Kāda sieviete bija Gabriela? Kādu viņu raksturoja viņas draugi?

Vīrieši teica, ka viņa bija maiga un mīloša. Viņas draugi raksturoja Gabrielu kā ļoti lojālu cilvēku.

Romāns sākas ar viņas mīlotā vīrieša, Artūra Kepela nāvi. Kāpēc Gabriela viņu tik stipri mīlēja?

Es īsti nezinu. Vai jūs zināt, kāpēc jūs mūža mīlestība ir mūža mīlestība? Manuprāt, Artūrs Kepels ne vienmēr izturējās labi pret viņu, taču Gabriela viņu mīlēja līdz sava mūža galam.

Tad parādās slavenais komponists Igors Stravinskis. Vai tiešām Gabriela deva priekšroku slaveniem un īpašiem vīriešiem?

Varbūt Gabriela šķita šiem vīriešiem pievilcīga savas brīnišķīgās mākslas un gaumes izjūtas dēļ. Es nezinu, vai viņa deva priekšroku slaveniem vīriešiem, manuprāt, viņa tos satika, jo viņa apgrozījās šādu personu aprindās. Manuprāt, viņa ieguva viegli pieejamos vīriešus.

Kāpēc, ņemot vērā, Gabrielas lielo attiecību skaitu, viņa nevēlējās precēties?

Problēma, kas izvērsās Gabrielas mūža garumā, bija tā, ka viņa vēlējās precēties, taču viņas līgavaiņi nevēlējās precēt viņu. Pat savu panākumu zenītā viņu uzlūkoja kā sava nabadzīgā tēva ārļaulības meitu, kas nevarēja būt piemērota sieva augstāko sabiedrības aprindu vīrietim.

Viņas darbs vienmēr bija dzīves galvenā prioritāte, būdama strādīga un ambicioza, viņai izdevās izveidot pārsteidzoši veiksmīgu biznesu. Kas deva viņai spēku turpināt un sasniegt arvien jaunas virsotnes?

Viņas spēcīgākais dzinulis bija nevēlēšanās atgriezties nabadzībā, kādā viņa bija spiesta dzīvot bērnībā. Mērķis nopelnīt naudu bija saistīts ar vēlmi tikt pieņemtai augstākajās sabiedrības aprindās.

Gabriela Šanele vēlējās radīt īpašas smaržas, kuras pasniegt kā Ziemassvētku dāvanu savām labākajām klientēm. Sasniedzot savu mērķi, viņa piedāvāja pasaulei vienu no neparastākajiem aromātiem smaržu vēsturē. Vai viņai bija nepieciešamās zināšanas, lai paveiktu visu patstāvīgi, vai bija jāiesaista palīgi, kas nāca talkā?

Smaržu radīšana bija Gabrielas ideja, taču izstrādes procesā viņai bija jāiesaista speciālisti: parfimērs un uzņēmēji. Minētie uzņēmēji bija brāļi Vertheimeri (*Wertheimer*), kuru mazdēliem līdz pat šodienai pieder lielākā (*Chanel*) uzņēmuma daļa.

Kāpēc Gabriela Koko Šanele tiek uzskatīta par sieviešu modes pasaules pamatlicēju?

Viņa darināja mazas salmu cepurītes ar šauru raupja auduma lenti, kas ļoti atšķīrās no tā laika sieviešu cepurēm, kas līdzinājās apjomīgām svētku tortēm. Vēlāk Šanele bija pirmā, kas radīja ļoti elegantu sieviešu apģērbu bez korsetes. Pirmā pasaules kara laikā, viņa izstrādāja pirmo trikotāžas apģērbu, kas bija viegli valkājams. Arī vienkāršā, bet elegantā mazā melnā kleita ir Šaneles “izgudrojums”. Pēc Otrā pasaules kara viņa radīja pasaulslaveno sieviešu kostīmu. Visi Koko Šaneles radītie apģērbi bija gan moderni, gan ērti.

Lasot jūsu grāmatu, mēs secinām, ka Gabriela Šanele bija neparasta sieviete un kaislīga mīļākā. Vai, jūsuprāt, viņas stāsts spēj iedvesmot arī mūsdienu sievietes?

Manuprāt, mēs daudz ko varam mācīties no vēsturiski nozīmīgām sievietēm, vai tā būtu Šanele vai cita sieviete, kas ir spējusi ietekmēt pasaules vēstures gaitu. Koko Šanelei ir nācies pārvarēt neskaitāmus šķēršļus, lai cīnītos par sava mūža sapni – viņa ir piemērs tam, ka, pat uzaugot nabadzībā, vienmēr ir iespēja sasniegt savus mērķus. Mūsdienu pasaulē ir īpaši svarīgi uzsvērt, ka sieviete vienlaikus var būt gan veiksmīga uzņēmēja, gan kaislīga mīļākā.

Cik daudz patiesības ir romānā, cik – izdomas?

Mans romāns nepretendē uz vienīgo patiesību, tomēr stāsts ir pietuvojies patiesībai tik tuvu, cik vien bija iespējams. Es tomēr biju spiesta dažus notikumus atainot isāk vai arī to norisi mazliet pārmainīt, tur vainīga ir stāsta dramaturģija. Mans stāsts par Koko un *Chanel No 5* ir un paliek romāns. Grāmata nav ne biogrāfija, ne nozares literatūra. Tāpēc, mīļās lasītājas un mīļie lasītāji, esiet iecietīgi, ja kādā vietā tomēr atrodat kļūdu.

Fragments no Mišelas Marli romāna “Koko. Mīlestības smarža” Aijas Jakovičas tulkojumā.

“Gabriela atvēra nesesera slēdzi. Tūlīt viņai pretim atplūda Boja parfīma citrona aromāts, ko Gabriela nespēja aizmirst: *Mouchoir de Monsieur*. Kad Bojs pievienojās Etjēna draugu pulkam, šis Gerlēna radītās smaržas eleganti, bagāti vīrieši, kam patika uzdzīvot, bija ļoti iecienījuši. Gliemežveida flakonā tās vēl mazliet bija atlikušas, un pats flakons, tāpat kā visdažādāko formu un lielumu stikla un sudraba trauciņu kolekcija, bija novietots uz sarkana samta pamata. Tur joprojām bija Boja drēbju suka, tāpat arī skuveklis un vairākas žiletas, vienīgi pulksteņa nodaļijums bija tukšs. Šā priekšmeta trūkums Gabrielu sāpīgi aizķēra. Tomēr viņa nebrīnījās, jo nodomāja, ka pulkstenis Bojam droši vien bijis uz rokas un varbūt apstājies mirkli, kad izdzisa viņa dzīvība. Lai sāpes aizmirstu, viņa no tureklīem citu pēc citas izņēma ārā pudelītes, mirkli tās aplūkoja un tad atlika atpakaļ. Piepeši Gabrielai samulsa. Viņai rokās bija kantaina aptiekas pudelīte no balta stikla ar tievu kaklu, ko noslēdza apaļš aizbāznis. Gabrielai nebija ne jausmas, kādam nolūkam Bojs šo pudelīti izmantojis, tā bija tukša un ne pēc kā nesmaržoja, kā Gabriela uzreiz secināja. Viņai gribējās, kaut būtu pievērsusi uzmanību, kādiem šķidrumiem Bojs šo pudelīti izmantoja. Zālēm, tinktūrai vai arī tikai matūdenim? Forma Gabrielai patika, vienkāršums un kantainās pudelītes formas saspēle ar apaļo aizbāzni izskatījās eleganti un kaut kā neparasti. Neuzbāzīgs, skaists flakons – kā radīts, lai to piepildītu ar īpašu saturu. Lai atradums nenokristu zemē, Gabriela pudelīti novietoja uz plauka zem spoguļa. Tad aizvēra ceļojuma neseseru un nolika to atpakaļ vecajā vietā. Viņa palūgs Žozefu, lai sagādā pārvietojamu mazu galdiņu vai plauktu, kur novietot Dmitrija tualetes piederumu somu. Vannas istaba bija pietiekami liela, lai tur atrastos vieta vēl vienai mēbelei. Un vēl vienam vīrietim. Boja lietas lai paliek neskartas. Vienīgi pudelīte no Boja piederumiem radīs jaunu lietojumu. Gabriela pameta vannas istabu un paņēma flakonu līdzī.”

Sagatavoja Maija Hvorostjanaja pēc ārzemju preses materiāliem.
Intervija tapusi sadarbībā ar izdevniecību “Latvijas Mediji”.

SARUNA AR INGU GRENCBERGU

Inga Grenčberga ir grāmatas “Sestā sieva” autore un kvēla lasītāja. Viņu var satikt uz žurnālu vākiem, kafejnicu terasēs, kad tās vaļā, grāmatu veikalos. Grāmatās, dienasgrāmatās, grāmatu klubos. Īstais laiks iztaujāt viņu par lasīšanas un rakstīšanas paradumiem.

Lasišana – ko Tev tā dod un nozīmē?

Man būtiskākais lasīšanas procesā ir iespēja caur grāmatu autoriem un viņu varoņiem izdzīvot neskaitāmas dzīves, notikumus un sajūtas, ceļot uz vietām un laikiem, kur man citādi nebūtu iespējas nokļūt. Grāmatu lasīšana nojauc pasaules un pasaules uztveres robežas – viss ir iespējams. Tā ir ļoti privilēģēta sajūta.

Kādi ir Tavi spilgtākie lasīšanas paradumi?

Es varu lasīt jebkurā laikā un vietā – divānā, virtuvē pie galda, sabiedriskajā transportā, kafējnicās, parkos. Kad laika apstākļi ļauj, eju laukā – klistu pa pilsētu ar grāmatīņu un visu dienu lasu dažādās vietās, vēroju cilvēkus un notikumus. Dodoties ceļojumos, mums vienmēr ir īpašs “grāmatu koferis”, rūpīgi saplānots pa dienām, ņemot vērā grāmatu biezumu, man ļoti patīk lasīt, zvilnot pie baseina vai okeāna smiltīs.

Cik sen Tu lasi? Vai tā ir aizrašanās kopš bērnības? Vai kāds Tev kādreiz lasījis priekšā un vai tas ir citādāk, nekā lasīt pašai?

Bērnībā es nebiju liela lasītāja, vasaras “obligātās literatūras saraksts” man bija īsts izaicinājums, lai gan man patika uzturēties bibliotēkā, dzīvoties gar grāmatu plauktiem un iztēloties, kas rakstīts grāmatās. “Ronja – laupītāja meita” – to gan, šķiet, zinu teju no galvas. Grāmatas pie manis lēnam, bet pa īstam atnāca pēc divdesmit gadu vecuma, tagad varu teikt, ka lasu pusi savas dzīves.

Vai ir kāda/s grāmata/s, kas izteikti mainīja tavu skatu uz dzīvi? Varbūt pievērsa literatūrai?

Diezgan snobiski – Marsela Prusta “Zudušo laiku meklējot” izmainīja manu attieksmi un sapratni par literatūru un lasīšanu. Grāmatu kā obligāti izlasāmu ieteica Džilindžers, kad tikko bijām iepazinušies. Visas septiņas grāmatas lasīju vairāk nekā gadu, tas nebija viegli, bet tas bija ļoti tā vērts! Pēc šī darba izlasīšanas es sapratu, ka literatūrā nav ne robežu, ne noteikumu, kā un par ko rakstīt. Ka tam, ko lasām, nebūt nav jābūt izklaidējošam vai pat uzreiz saprotamam, ka grāmatas stāsts un būtība neatklājas uzreiz, iespējams, pat nekad.

Kāda (vai par ko) jābūt grāmatai, lai Tu tai nepaietu garām?

Izcilu sieviešu biogrāfijas un dienasgrāmatas, uz reāliem notikumiem balstīti romāni par šādām sievietēm. Vēsturiski un sabiedriski nozīmīgas sievietes, rakstnieces, dzejnieces, mākslinieces, mūziķes, politiķes. Frida Kalo, Marina Abramoviča, Anaisa Nina, Džekija Kenedija, Mišela Obama. Mani iedvesmo šo sieviešu dzīvesstāsti, tie nekad nav viegli un vienkārši, taču tajos ir ļoti daudz vērtīga, ko paņem sev.

Vai Tu mēdz ieteikt grāmatas citiem cilvēkiem? Un otrādi?

Ir svarīgi atrast lasītājus ar līdzīgu lasīt gaumi, tad ieteikumi ir ļoti vērtīgi! Man ir palaimējies, savus “lasīt draugus” esmu atradusi dažādajos grāmatu klubos un lasītāju/grāmatu forumos.

Kāda loma ir lasīšanai ir mūsdienās, kad ir tik daudz citu (lielākoties – audiovizuālu) iespēju?

Viena no lasīšanas vērtībām ir valodas sajūtas un lietošanas pilnveide, vārdu krājuma paplašināšana, spēja savu domu formulēt vārdos. Bieži, runājot ar cilvēkiem un klausoties viņu sacītājā, galvā iezogas doma: “Šis cilvēks nelasa!” Lai gan ir saprotams, ka mūsdienu paātrinātā notikumu virpulī lasīšanai neatliek laika vai tas prasa pārlietu lielu piepūli. Mēdzu piedzīvot tādas brīzes, kad ārpusē visa ir tik daudz un tik ātrs, ka nespēju atrast sevi enerģiju lasīt, tad varu vienīgi skatīties “tiktokus” un seriālus.

Kā Tu izvēlies grāmatas? Ieteikumi, anotācijas, jaušas vai nejaušas satikšanās ar lasāmvielu?

Svarīgs ir grāmatas autors. Ir autori, kuru daiļradei sekoju līdzīgi, esmu izlasījusi visu pieejamo, piemēram, Gavalda, Sagāna, Bariko. Daudz lasu latviešu autorus, mani interesē, kas notiek latviešu literatūrā, tā tas bija, arī pirms pati izdevu grāmatu. Man ir interesanti lasīt jaunus, vēl maz zināmu autoru darbus. Protams, arī novērtētos un laika gaitā sevi kā izcilus autorus pierādījušos – Regīnu Ezeru, Janu Egli.

Vai gadās grāmatas, kuras atstāj nepabeigtas? Kas parasti ir par iemeslu?

Gadās. Domāju, ka vaina nav konkrētajā grāmatā, bet tajā, ka šī grāmata pie manis atnākusi nepareizajā dzīves situācijā. Pēc laika paņemu to pašu grāmatu, turpinu lasīt, un ir izcili!

Kura ir Tava pērn labākā izlasītā grāmata?

2020. gadu sāku ar Karlosa Ruisa Safona “Vēja Ēnu” – visa Aizmirsto grāmatu kapsētas sērija “Enģeļa Spēle” (2), “Debesu Gūsteknis” (3) ir mans pagājušā gada (pat desmitgades) notikums lasīšanas pieredzē. Gaidu, kad Dace Meiere iztulkos noslēdzošo daļu. “Grāmatas ir spoguļi, tajās var redzēt tikai to, kas jau ir tevī pašā.” – šis Safona citāts man palīdzēja, kad klajā nāca mana “Sestā Sieva”, bieži to sev atgādināju, saņemot gan labās, gan kritiskās atsauksmes. No latviešu autoru darbiem mani vislabākajā nozīmē satricināja Initas Silas “Tango ar diviem Mr. V”. Rakstīta man tik tuvajā dienasgrāmatas žanrā un tajā pat laikā skarot sabiedrībā aktuālas tēmas – vēzis un sevis atrašana šajā straujajā uz āru vērstajā laikmetā. Initas citāts “Nesaki citiem JĀ, ja tev tas nozīmē NĒ!” ir kļuvis par vienu no manas dzīves vadmotīviem.

Kā Tu atrodi laiku lasīšanai?

Pēc darba dienas apsēsties kafējnicā pie kafijas tases vai vīna glāzes un kādu stundu lasīt grāmatu man ir kā rituāls, lai pārslēgtos uz mājās sajūtu. Tagad pandēmijas izraisītajā būšanā mājās visu laiku tas īsti nav iespējams, tāpēc ielānoju lasīšanas laiku brīvdienās.

Vai Tev ir svarīgas lasītāju atsauksmes par taviem darbu? Kāpēc?

Muļķīgi būtu apgalvot, ka tas nav svarīgi, ka būtiskākais ir bijis uzrakstīt grāmatu, to izdot un tagad, lai tā dzīvo pati savu dzīvi. Protams, lasītāju atsauksmes ir svarīgas. Turklāt šis mūsdienu sociālo tīklu laikmets ir lielisks – autors var būt tiešā saiknē ar lasītājiem, sarunāties, diskutēt. Es labprāt to izmantoju gan kā lasītāja, kad varu sarunāties ar citiem autoriem, gan labprāt pati iesaistos sarunās (publiskās un privātās) ar savas grāmatas lasītājiem. Es novērtēju, ja saņemu kritiku, no kuras varu mācīties, pilnveidoties.

Vai pirms savas grāmatas uzrakstīšanas mēdz iztēloties, kāda Tava grāmata varētu būt, un vai tas sakrīta ar realitāti?

Lielā mērā grāmata ir tieši tāda, kādu to iztēlojos – gan saturiski, gan vizuāli. Daļa grāmatas sižeta ir manas dienasgrāmatas fragmenti, tāpēc jau pirms rakstīšanas zināju, kur Alise (grāmatas varone) mani varētu aizvest, un tomēr reizēm viņai jautāju: “Kāpēc tu rīkojies šādi?” Tā man bija privilēģija, ļauties, lai Alise ved cauri manam un savam dzīves stāstam.

Vai jūti kādu sakaru starp savu lasīšanas un rakstīšanas procesu? Kā šīs nodarbes viena otru ietekmē?

Kad pirmo “Sestās Sievas” eksemplāru ieliku plauktā pie citām savām grāmatām, pie sevis nosmēju: “Re kā, īsta grāmata pie īstām grāmatām! Kā tā sanācis, ka vairāk nekā piecpadsmit gadus rakstīta dienasgrāmata ir ieliekama plauktā kā grāmata?” Īpaša sajūta. Turklāt man ļoti patīk lasīt grāmatas, kas balstītas uz dienasgrāmatām vai rakstītas kā dienasgrāmatas. Pati joprojām rakstu dienasgrāmatu, vairs ne tik detalizēti, bet fiksējot sajūtas.

Pie kā Tu šobrīd strādā, ja nav noslēpums?

Pēc “Sestās Sievas” izdošanas man bija vajadzīgs laiks, lai “pārgrieztu nabas saiti”, es izbaudīju visu grāmatas izdošanas procesu un pēc tam tās nonākšanu pie lasītājiem, atsauksmes, intervijas. Mana enerģija bija ļoti vērsta ārpus, kad sāku darbu pie jaunās grāmatas, bet sapratu, ka neesmu gatava, ka vispirms jātiek atpakaļ savā “enerģijas burbulī”. Tagad esmu novilkusi robežas starp “darbs no mājām”, “dzīve no mājām” un “rakstīšana no mājām” un atsākusi rakstīšanu. Pagaidām vēl nezinu, kurp aizvedīs grāmatas sižets, man nav gatavas shēmas – es vienkārši ļaujos rakstīšanas procesam un iedvesmai. Man ļoti gribas zināt, kā klājas manai Alisei. Vienīgais veids, kā to uzzināt, ir ierakstīt viņu grāmatā. Neplānoju “Sestās Sievas” turpinājumu, bet ir sajūta, ka Alise ir tepat un meklē satikšanos ar jaunās grāmatas varoņiem. Es ļoti gaidu šo satikšanos.

Kā Tev visvairāk pietrūkst pandēmijas laikā?

Ceļošanas. To tagad nākas aizstāt ar ceļošanu grāmatās. Mana grāmata tika atvērta un pēc nedēļas sākās pandēmijas izraisītie ierobežojumi, kuri tā arī nav beigušies – man būtu gribējies klātienē tikšanās ar lasītājiem bibliotēkās, grāmatu klubos. Vasarā, kad sāku tos plānot, atnāca rudens ar jaunajiem ierobežojumiem. Nesen biju iegājusi savā mīļākajā kafējnicā pēc līdzīgi paņemamas kafijas pastaigai, un viena no dāmām jautāja – kur Jūs tagad rakstāt grāmatu? Man ļoti pietrūkst tā, ka varu paņemt datoru un stundām sēdēt kafējnicā un rakstīt. Man patīk rakstīt (un arī lasīt), kad apkārt ir kņada.

Sagatavoja Inga Pizāne

Jānis Roze

CENU RIČŪ RAČŪ

Akcijas grāmatām tikai 4 cenas –
€1, €2, €3 un €5.

Akcijas preču skaits ir ierobežots.
Akcijas laiks: 15. februāris – 31. marts.

Piatkus

Julia Quinn BRIDGERTON: THE DUKE AND I

In the ballrooms and drawing rooms of Regency London, rules abound. A proper duke should be imperious and aloof. A young, marriageable lady should be amiable...but not too amiable.

Daphne Bridgerton has always failed at the latter. The fourth of eight siblings in her close-knit family, she has formed friendships with the most eligible young men in London. Everyone likes Daphne for her kindness and wit. But no one truly desires her. She is simply too deuced honest for that, too unwilling to play the romantic games that captivate gentlemen.

Amiability is not a characteristic shared by Simon Basset, Duke of Hastings. Recently returned to England from abroad, he intends to shun both marriage and society – just as his callous father shunned Simon throughout his painful childhood. Yet an encounter with his best friend's sister offers another option. If Daphne agrees to a fake courtship, Simon can deter the mamas who parade their daughters before him. Daphne, meanwhile, will see her prospects and her reputation soar.

The plan works like a charm – at first. But amid the glittering, gossipy, cut-throat world of London's elite, there is only one certainty: love ignores every rule...

Bantam Dell

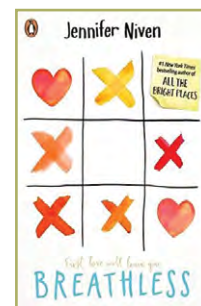
Robie Rogge, Dian G. Smith DO ONE THING EVERY MORNING TO MAKE YOUR DAY

365 quotes and prompts to help you put your best foot forward at the start of every single day – part of the bestselling Do One Thing Every Day journal series.

Just like breakfast is the most important meal of the day, what you do when you first wake up is important for setting the tone of the day in terms of mood, motivation, and overall wellness. Do One Thing Every Morning to Make Your Day is the best way to start every day to live a happier, healthier lifestyle.

This guided journal offers a quote and a prompt or activity for every day of the year, encouraging you to do one thing every morning to get in touch with yourself, your loved ones, or your community. It's non-dated so you can start on any morning you like. Daily doses of mindfulness from famous writers, athletes, musicians, entrepreneurs, and others will inspire you to make self-care a part of your morning routine.

Jennifer Niven

Alice Oseman BREATHLESS

Your first love, your first time, your first heartbreak. The new novel from Jennifer Niven, author of All the Bright Places.

Claudine Henry was not supposed to spend her summer on this remote island off the coast of Georgia. She was supposed to be on a road trip with her best friend, spending every last minute together before they go to college. But after her father makes a shock announcement, she is exiled with her shaken mother, with no phone service and no one she knows. She is completely cut off.

Until she meets Jeremiah. Free spirited, mysterious and beautiful, their chemistry is immediate and irresistible. They both know that whatever they have can only last the summer, but maybe one summer is enough...

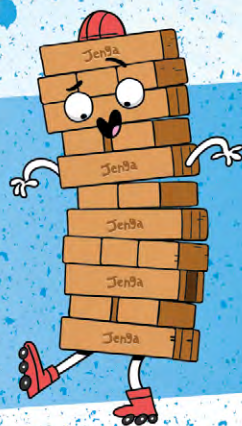

Ar Hasbro galda spēlēm
ikdienu kļūst jautrāka!

Twister

legrieziet krāsu ratu un skatieties,
kas jādara tālāk, lai noturētu savas
rokas un kājas uz spēles paklājiņa.
"Labā kāja uz sarkanā! Vai vari to izdarīt?
Kreisās kāja uz zaļā...
Jums tas izdodas!"

Jenga

Aizraujoša spēle!
Liec koka klucīšus,
lai neizjauktu torni!
Uzvar uzmanīgākais spēlētājs.
Pieņem izaicinājumu un
pārbaudi savas spējas!

OPERATION

Iejūties daktēra lomā! Izmantojiet visas
savas iemaņas un koordināciju,
lai varētu izveseļot pacientu.
Uz spēles laukuma "Operācija" -
simboliski attēlots pacients.
Ir vajadzīga pacietība, akurātums
un veiklība.

ĪPAŠIE PIEDĀVĀJUMI PIRCĒJA KARTES ĪPAŠNIEKIEM!

Grāmata

€ 9,57 €15,95

-40%

Grāmata

€ 14,96 €19,95

-25%

Piezīmju grāmatas
LEVENT OFSET

-30%

Kosmētikas komplekti CREATE IT!

-30%

-30%

Plastilīns un slaimi ROBETOY

Piedāvājums spēkā, **uzrādot Pircēja karti**, no 1. līdz 31. martam visās grāmatniecās JĀNIS ROZE.
Atlaides nesummējas.

SAŅEM ATLAIDES ARĪ PIE MŪSU SADARBĪBAS PARTNERIEM

-20%

Alius Lingua

-15%

-10%

Tulrest.lv -10%

OPTIKA metropole -10%

Mikrofons -5%

Vairāk informācijas meklē www.jr.lv

Latviešu prozas un literatūrzinātnes
mijiedarbes projekts **ES ESMU...**
13 romāni un 13 monogrāfijas

ANDRIS AKMENTIŅŠ MEKLĒJOT EZERIŅU

ROMĀNS

“Kāds ir radošas personības spēju noslēpums? Vai tam var piekļūt caur talanta un darba proporciju mērišanu, mākslinieka biogrāfiju, dzīvesveidu, attiecību stāstiem, personisko pievilcību, varbūt pat slimībām? Vai arī tas turpina palikt netverams, neuzmeklējams dzīvesstāstā, kas ir tikpat tipisks un neparasts, cik lielai daļai laikabiedru? **Andris Akmentiņš** romānā “Meklējot Ezeriņu” no dažādiem laika atskaites punktiem izspēlē **Jāņa Ezeriņa** mūža noveles, padarot mums tuvāku viņa personību — un vienlaikus saglabājot noslēpumu.”

Vents Zvaigzne

Šajā sērijā:

Grāmata tapusi ar Valsts kultūrkapitāla fonda atbalstu

Grāmatas mākslinieks Jānis Esitis

 **Dienas
Grāmata**